

Arrest

nr. 176 533 van 19 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. GOSTEK *loco* advocaat A. KONINGS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 11 augustus 2015 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 8 maart 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 9 mei 2016.

1.3. Op 22 juni 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 24 juni 2016 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Iraakse nationaliteit en bent u geboren op 10 april 1989, te Amarah (provincie Misan). U ben een sjiitische Arabier. U woonde samen met uw vader, moeder, uw twee broers en hun vrouwen in de Al Qibla-wijk van de stad Basra (provincie Basra).

Sinds 2014 had u een relatie met een andere man H.(...). Binnen een maand na jullie eerste ontmoeting begonnen jullie een relatie. U sprak in uw eigen huis af onder het mom naar uw vogels te kijken. Als de ouders van H.(...) niet thuis waren, ging u naar zijn thuis. Jullie vrijden met elkaar in uw huis ofwel in het huis van H.(...).

In april 2015 heeft de vader van H.(...) jullie samen in bed betrapt. De vader van H.(...) heeft u fysiek aangevallen. Door een tussenkomst van de burens bent u naakt naar uw eigen huis kunnen vluchten. Vanwege uw verwondingen bent u zeven dagen opgenomen in het ziekenhuis. Daarna bent u bij de broer van uw moeder gaan logeren.

De vader van H.(...) eiste uw dood omdat hij ook zijn eigen zoon had gedood. Uw familie heeft via uw stam uitstel geregeld en geprobeerd om de vader van H.(...) een schadevergoeding te betalen. De vader van H.(...) ging niet akkoord met de aangeboden regeling. Uiteindelijk heeft uw familie u laten verstoten door uw stam. Op 2 juli 2015 werd een document door uw stam opgemaakt betreffende uw verstoting door de stam.

Op 21 juli 2015 hebt u Irak verlaten. Op 11 augustus 2015 bent u in België aangekomen en hebt u dezelfde dag uw asielaanvraag ingediend.

Bij terugkeer naar Irak vreest u gedood te worden door de vader van H.(...).

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende originele documenten neer: uw identiteitskaart (d.d. 20/04/2015), uw nationaliteitsbewijs (d.d. 05/04/2006), uw rijbewijs (d.d. 16/07/2013), uw Belgisch medisch attest (d.d. 05/02/2016). Daarnaast legt u ook een kopie neer van een document in verband met uw verstoting door uw stam (d.d. 02/07/2015).

B. Motivering

Na uw gehoor moet worden vastgesteld dat, niettegenstaande de door u ingeroepen vrees, de vluchtelingenstatus u niet kan worden toegekend omdat u uw vrees in het kader van de Vluchtelingenconventie niet aannemelijk hebt gemaakt. Meer specifiek hebt u het CGVS niet overtuigd van uw homoseksuele geaardheid in het algemeen en van uw homoseksuele relatie in het bijzonder. Bijgevolg hebt u het CGVS evenmin overtuigd van het feit dat u omwille van deze homoseksuele relatie met de dood bedreigd zou worden.

Er wordt allereerst vastgesteld dat er ernstige twijfels zijn betreffende de geloofwaardigheid van uw relatie met H.(...).

Zo beweert u sinds 2014 een homoseksuele relatie te hebben met H.(...) (CGVS, p. 6). U verklaart dat deze relatie niet enkel seksueel was maar dat u ook van hem hield (CGVS, p. 8). Desondanks vallen uw verklaringen moeilijk te rijmen met een werkelijk vaste liefdesrelatie. Zo kent u niet eens de volledige naam van uw partner. U verklaart dat uw partner H.(...) heet. Gevraagd naar zijn volledige naam zegt u dat u dat niet weet. Geconfronteerd dat ondanks dat u sinds 2014 een relatie met hem had toch zijn naam niet weet, zegt u dat zijn familienaam u niet interesseerde (CGVS, p. 6). Dat u nog niet eens de volledige naam kent van de persoon waar u een liefdesrelatie mee zou hebben, ondermijnt de geloofwaardigheid van deze relatie. U kan evenmin andere algemene informatie over uw vermeende partner geven. Zo kent u de namen van zijn ouders niet. Eerst verklaart u dat zijn vader A.(...) noemt, daarna verklaart u dat de voornaam van zijn moeder A.(...) is en dat u de naam van de vader niet weet (CGVS, p. 7). Het is niet geloofwaardig dat u de namen van de ouders van iemand waarmee u een liefdesrelatie niet kent. Van personen die een liefdesrelatie hebben, mag immers verwacht worden dat zij interesse tonen in elkaars leven. Dat u zelfs dergelijke voor de hand liggende feiten over uw partner niet weet, doet ernstige twijfels rijzen over het bestaan van de door u aangehaalde relatie.

Er werd u ook meermaals gevraagd naar het tot stand komen van uw relatie. Keer op keer gaf u vage en onduidelijke antwoorden. Zo zegt u eerst dat H.(...) eerst bij u kwam en dat u hem uw vogels hebt getoond. Gevraagd om concreet te vertellen hoe jullie elkaar ontmoet hebben, antwoordt u dat hij niet zo ver van u woonde en dat u beetje bij beetje dichterbij hem bent gekomen (CGVS, p. 9). Met betrekking tot het kenbaar maken van de wederzijdse aantrekkingskracht, verklaart u dat u bent begonnen, dat H.(...) bang was maar dat u hem hebt kunnen overtuigen. Er wordt u gevraagd om concreet te vertellen hoe u hem hebt kunnen overtuigen. Uw antwoord is opnieuw vaag en ontwijkend. Zo zegt u dat u veel met hem gesproken hebt, omdat het verboden is en dat u hem hebt kunnen overtuigen (CGVS, p.9). U kan niet op een spontane, gedetailleerde manier vertellen over het ontstaan van uw liefdesrelatie. Hierdoor wordt het bestaan van uw relatie met H.(...) in twijfel getrokken. U slaagt er zelfs niet in het begin van uw relatie met H.(...) in de tijd te situeren. U beweert dat u sinds 2014 een relatie hebt met H.(...). Gevraagd om meer specifiek te zijn, zegt u dat u de exacte datum niet weet. U wordt er specifiek

op gewezen dat er geen exacte datum nodig is, maar om ongeveer de periode te situeren. U antwoordt opnieuw 2014, u weet de periode niet (CGVS, p. 7). U kan zelfs bij benadering het begin van uw relatie niet situeren, dit doet vermoeden dat uw relatie met H.(...) nooit bestaan heeft.

U kan evenmin overtuigende verklaringen afleggen over de gezamenlijke interesses en activiteiten met uw partner. Op de vraag wat uw gemeenschappelijke interesses zijn, verklaart u "alles" (CGVS, p. 9). Weeral geeft u een nietszeggend antwoord. Opnieuw vertelt u niet op een spontane en gedetailleerde manier over de kenmerken van uw liefdesverhouding. Gevraagd om specifiek te vertellen waarover jullie samen praatten, zegt u gewone gesprekken, jullie rookten waterpijp, en jullie gingen naar uw vogels kijken (CGVS, p. 9). U somt enkel een paar algemene activiteiten op die ook tot de vrijetijdsbesteding van de gemiddelde Iraakse burger kunnen behoren. Uit uw verklaringen kan geenszins afgeleid worden dat jullie een vaste liefdesrelatie hadden.

Net zo min kan u vertellen over gebeurtenissen die u samen met u partner hebt meegemaakt. Ook over dit onderwerp vertelt u in vage algemeenheden. Er wordt u gevraagd om te vertellen over bijzondere gebeurtenissen in uw relatie. U ontwijkt de vraag en vraagt waarover u moet vertellen. U wordt gevraagd om over een bijzonder gelukkige herinnering in uw relatie te vertellen. U kan enkel meedelen dat u samen een dag met H.(...) hebt doorgebracht. Gevraagd om meer te vertellen over die dag, vertelt u niet meer dan dat niemand thuis was en dat u het gevoel had vrij te zijn. Als u opnieuw de kans krijgt te vertellen over anekdotes in uw relaties, zegt u dat u veel seksuele relaties had voor H.(...), dat u met H.(...) naar uw vogels ging kijken en dan seks had met H.(...) (CGVS, p. 9). U kan geen concrete belangrijke momenten in uw relatie aangeven noch kan u duidelijk maken waarom de momenten die u dan wel aanhaalt zo speciaal zijn voor u.

Vanwege bovenstaande vaststellingen moet geconcludeerd worden dat u het bestaan van uw liefdesrelatie niet aannemelijk hebt gemaakt. De negatieve vaststellingen betreffende de geloofwaardigheid van uw liefdesrelatie met H.(...) worden nog versterkt door uw weinig aannemelijke verklaringen over uw seksuele geaardheid.

Met betrekking tot uw bewustwording van uw homoseksualiteit legt u ongeloofwaardige verklaringen af. Gevraagd naar uw gevoelens toen u de zekerheid had dat u homoseksueel was, verwijst u naar het feit dat het verboden is, en dat u niet gemakkelijk jongens kon vinden. U wou naar Europa komen omdat het in Europa wel gemakkelijk is om zoiets te vinden (CGVS, p. 14). Zelfs in samenlevingen die tolerant zijn ten opzichte van homoseksualiteit gaat de bewustwording van een homoseksuele geaardheid gepaard met gevoelens van twijfel, onzekerheid en zelfs angst. U vermeldt echter enkel dat u moeilijk een partner kon vinden en dat u naar Europa wou komen omdat daar gemakkelijker een partner te vinden is. Het is niet aannemelijk dat u met geen woord rept over de gevoelens die in uw omgingen toen u ontdekte dat u een seksuele geaardheid had, die in uw land voor ernstige problemen zou zorgen. Evenmin kan u vertellen hoe u de overgang hebt beleefd, van het besef u aangetrokken te voelen tot jongens tot het aangaan van een effectieve relatie. U zegt enkel dat u jong was, en de andere kant nog niet had ontdekt. Daarnaast verwijst u opnieuw dat homoseksualiteit verboden is en dat u er zelfs om vermoord kan worden (CGVS, p. 15). Dat u weeral antwoordt met een algemene stelling, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw homoseksuele geaardheid.

Uw verklaringen over uw geaardheid worden verder op ernstige wijze in twijfel getrokken door de lichtzinnige manier waarop u met uw homoseksualiteit omging. Zo verklaart u dat uw vriend M.(...) ook homo is. U vertelt dat hij uw beste vriend is en dat het normaal is dat u dat heel open jullie homoseksualiteit aan elkaar kenbaar maken (CGVS, p. 10). Gezien de precaire situatie van homoseksuelen in Irak is het weinig aannemelijk dat u zo open aan iemand, ook al is dat een vertrouwenspersoon, uw homoseksualiteit kenbaar kan maken. Daarenboven is het ongeloofwaardig dat u het normaal vindt om zo open met iemand over uw homoseksualiteit te spreken. Gevraagd naar hoe u zich voelde om uw homoseksualiteit aan M.(...) kenbaar te maken, antwoordt u opnieuw dat dat normaal is dat M.(...) gelijk u is (CGVS, p. 10). U geeft geen verdere uitleg. Zelfs in open samenlevingen waarin homoseksualiteit aanvaard wordt, gaat het outen als homo vaak gepaard met gevoelens van twijfel en angst. Dat u uw coming out als homo in een samenleving die zeer homofob is, omschrijft als normaal en daarbij geen andere gevoelens benoemt, tast de geloofwaardigheid van uw seksuele geaardheid aan.

De onvoorzichtige manier waarop u uw homoseksualiteit beleefde in Irak ondergraaft andermaal de authenticiteit van uw homoseksuele geaardheid. Zo verklaart u dat u met H.(...) seks had in uw huis wanneer ook uw familie thuis was. Gevraagd welke maatregelen u nam om te voorkomen dat u betrapt kon worden, antwoordt u alleen dat niemand denkt dat zoiets zal gebeuren dus ze gaan niet komen kijken (CGVS, p.23). Dat u op dergelijke onvoorzichtige wijze seks had met uw partner is gezien de situatie van homo's in Irak, ongeloofwaardig. Wanneer u daar op gewezen wordt, kan u niets meer antwoorden dan dat niemand het wist en dat H.(...) ook bang is om erover te vertellen (CGVS, p. 23). U kan niet verhelderen om welke reden u zo onvoorzichtig was. Dat u thuis op zo'n roekeloze manier seks

had huis terwijl uw familie ook thuis was, is des te frappanter aangezien u eerder verklaart dat ook uw familie tegen homo's gekeerd is (CGVS, p. 14).

Uw gebrek aan kennis over de wetgeving inzake homoseksualiteit in Irak, nochtans essentieel voor eenieder die zijn homoseksualiteit in uw land beleeft, trekt de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksuele geaardheid opnieuw in twijfel. Zo zegt u dat de Iraakse wetgeving tegen homoseksualiteit is. Doorgevraagd wat er dan concreet over homoseksualiteit in de Iraakse wetgeving staat, zegt u dat u dat niet weet (CGVS, p. 15). U stelt dat de Iraakse wetgeving tegen homoseksuelen is, maar u kan niet uitleggen op welke manier de wet gekant is tegen homoseksuelen. Ook dit ondermijnt opnieuw de geloofwaardigheid van uw seksuele geaardheid. Uw bewering dat de Iraakse wetgeving tegen homoseksuelen gekant is, is weinig aannemelijk aangezien de Iraakse wetgeving wel degelijk homoseksualiteit toelaat.

Het is verder niet aannemelijk dat u beweert sinds dat u in België de situatie van homoseksuelen in Irak niet hebt gevolgd. Gevraagd of u weet hebt van incidenten in Irak waarbij homoseksuelen betrokken zijn, zegt u dat u dat niet opvolgt (CGVS, p. 23). Het is weinig aannemelijk dat iemand met een homoseksuele relatie in een land waar dat onaanvaardbaar is, en waar hij vreest vermoord te worden omwille van dit feit, niet gevoeliger zou zijn voor nieuws over mensen in gelijkaardige situaties.

Er moet dan ook geconcludeerd worden dat geen geloof gehecht kan worden aan uw door u beweerde seksuele geaardheid en de beweerde homoseksuele relatie met H.(...). Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u inroept, aangezien deze volledig gebaseerd zijn op uw beweerde homoseksuele relatie.

Om uw asielaanvraag te steunen hebt u verschillende documenten neergelegd. Uw identiteitskaart, rijbewijs, nationaliteitsbewijs en de kopie van uw paspoort ondersteunen hoogstens uw verklaringen omtrent uw identiteit, herkomst en nationaliteit. Deze elementen staan hier echter niet ter discussie. Het Belgisch medisch verslag dat u indient, omschrijft uw medische toestand, maar houdt geen verband met uw redenen om te vluchten. Bijgevolg kan dit document uw asielaanvraag niet ondersteunen. Het document dat u voorlegt om aan te tonen dat u verstoten bent door uw stam, kan bovenstaande vaststellingen niet ontkrachten. Documenten hebben in het kader van een asielaanvraag immers enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas, hetgeen bij u niet het geval blijkt, kracht bij te zetten.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 24 december 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Basra, provincie Basra, dient in casu de veiligheidssituatie in Basra te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden.

In de overwegend sjiitische Zuid- Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en

tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies duidelijk lager dan in Babil, en heel ver onder dat van Centraal-Irak, inclusief Bagdad.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal kleinschalige aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen, waarvan de daders vaak niet gekend zijn.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdroef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt. Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het CGVS zich berust werd toegevoegd aan het administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4, §2, a) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), herhaalt verzoeker zijn asielmotieven, namelijk dat hij fysiek werd aangevallen door de vader van H.. Zo werd hij verschillende keren hard op zijn hoofd en zijn been geraakt waardoor hij zeven dagen in het ziekenhuis heeft verbleven. Hij werd eveneens opgenomen in het Universitair Ziekenhuis van Luik waar hij op 21 december 2015 een operatie aan het hoofd heeft ondergaan. Verzoeker brengt de medische attesten dienaangaande bij. Deze operatie is eveneens het gevolg van de slagen toebedeeld door de vader van H.. Ten gevolge van zijn ernstige verwondingen lijdt verzoeker naar eigen zeggen aan geheugenverlies waardoor hij de volledige naam van H. niet meer

weet, noch de namen van de ouders van H.. Gelet op de visie op homoseksualiteit in Irak acht verzoeker het zeer aannemelijk dat hij hardhandig werd aangepakt door de vader van H. op het moment van de ontdekking van de homoseksuele relatie tussen hen. Waar het Commissariaat-generaal het zeer vreemd vindt dat hij geen specifieke details kan geven omtrent het tot stand komen van zijn relatie met H. en hij niet de exacte datum weet waarop de relatie met H. is begonnen, voert verzoeker aan dat H. een soort van buurjongen was en zij gaanderwijze een koppel werden. Voor verzoeker is het dan ook zeer moeilijk om een specifieke datum te geven van het begin van deze relatie en om te vertellen over het tot stand komen van zijn liefdesrelatie. Zij hebben elkaar eerst leren kennen als vrienden om nadien als een verliefd stel door het leven te gaan.

Verzoeker acht volkomen te begrijpen dat hij niet op een spontane, gedetailleerde manier kan vertellen over zijn liefdesrelatie met H. aangezien hij in zijn land van herkomst steeds op zijn hoede moest zijn. Hierdoor is het voor hem nu zeer vreemd om op een open manier en gedetailleerd te kunnen vertellen over zijn liefdesrelatie. Verzoeker stelt dat hij nog steeds moeite heeft om vrijuit te praten met personen die hij niet kent over zijn relatie met H. en dat de vrees om vervolgd te worden omwille van zijn homoseksualiteit nog steeds in zijn hoofd speelt, hetgeen hij volkomen begrijpelijk acht. Hieruit kan het Commissariaat-generaal naar mening van verzoeker echter onmogelijk afleiden dat zijn liefdesrelatie met H. nooit heeft bestaan.

Waar hem in de bestreden beslissing wordt verweten dat hij geen overtuigende verklaringen kon afleggen over de gezamenlijke interesses en activiteiten van hem en H., werpt verzoeker op dat zij samen gingen winkelen, voetballen, uitgingen, waterpijp rookten, dat H. hield van dezelfde vrijetijdsbesteding als een gemiddelde Iraakse burger en dat H. geen specifieke interesses had. Hieruit kan naar het oordeel van verzoeker opnieuw onmogelijk worden afgeleid dat hij en H. geen liefdesrelatie hadden. Aangezien hij en H. geen specifieke interesses hadden, hebben ze dus geen bijzondere gebeurtenissen meegemaakt. Elke dag met H. was een leuke/speciale dag voor verzoeker, meer specifiek uiteraard als de mogelijkheid zich voordeed om seksuele betrekkingen met elkaar te hebben aangezien verzoeker zich dan vrij voelde. Dan vergat hij alle problemen die eventueel kunnen opduiken met betrekking tot zijn homoseksualiteit. Vanaf het moment dat de mogelijkheid zich voordeed om seksuele betrekkingen met H. te hebben liep verzoeker naar eigen zeggen te hard van stapel en vergat hij voorzorgsmaatregelen te nemen. Verzoeker acht het absurd en onbegrijpelijk dat uit het feit dat hij geen concrete belangrijke momenten in zijn relatie kan aangeven, daar elk moment met H. bijzonder was, wordt afgeleid dat er geen relatie heeft bestaan.

Verzoeker vervolgt zijn betoog als volgt: *“Verzoeker is naar Europa gekomen omdat ze in Europa toleranter zijn ten opzichte van homoseksualiteit en dat hij hier makkelijker een jongen zou vinden.*

Het kan uiteraard niet ontkend worden dat verzoeker in Europa zich makkelijker kan outen als homoseksueel en dat hij zich vrijer zal voelen als in zijn land van herkomst.

Tijdens het verhoor bij het CGVS heeft verzoeker dit eventueel verkeerd uitgedrukt. Het komt voor hem over dat hij hier openlijk voor zijn geaardheid kan uitkomen, wat absoluut onmogelijk is in zijn land van oorsprong. De gevoelens waarmee een homoseksueel in Europa kampt, kan onmogelijk vergeleken worden met de gevoelens waarmee een homoseksueel uit Irak kampt. In Europa worden nu eenmaal homoseksuelen niet vervolgd of vermoord.

Nadat verzoeker hardhandig werd aangepakt door de vader van H.(...) was het voor verzoeker de logische keuze om te vluchten naar Europa.

Op de vraag hoe dat verzoeker zijn overgang heeft beleefd, heeft hij geantwoord dat homoseksualiteit in Irak verboden is en dat hij er zelfs om vermoord kan worden. Aangezien verzoeker antwoordt met een algemene stelling ondermijnt dat volgens het CGVS de geloofwaardigheid van zijn homoseksuele geaardheid.

Dit is absurd. Het staat als een paal boven water dat homoseksuelen gefolterd, gemarteld, ontvoerd, zelfs gedood worden omwille van hun homoseksualiteit. Daarnaast worden vele mannen bedreigd met eremoorden door familieleden die vrezen dat hun "onmannelijk gedrag" de reputatie van de familie naar de vaantjes zal helpen. Het is dan niet meer dan logisch dat verzoeker hiermee worstelde op het moment dat hij ontdekte homoseksueel te zijn.

Het CGVS vindt het zeer vreemd dat verzoeker tegen zijn vriend M.(...) zo openlijk over zijn homoseksualiteit kan praten. Zoals het CGVS zeer terecht aanhaalt was M.(...) een vertrouwenspersoon van verzoeker. M.(...) en verzoeker kennen elkaar al heel lang, M.(...) was de beste vriend van verzoeker, waartegen hij alles kon zeggen. Aangezien M.(...) eveneens homoseksueel is, kon verzoeker zich vinden in M.(...) en omgekeerd.

Aangezien M.(...) en verzoeker beide homoseksueel zijn, komt het niet zo vreemd over dat ze praatte over hun problemen die ze hadden in hun land. Ze kampen namelijk met dezelfde problemen en ze vonden in elkaar hun zielsverwant.

In Irak worden de homoseksuelen beschouwd als "overspelige personen". De homoseksuelen zijn dan ook gedoemd tot een leven in geheimhouding en met constante dreiging van terreur en geweld.

Om voorgaande reden is het voor verzoeker zeer moeilijk tot onmogelijk enig bewijs bij te brengen van zijn relatie met H.(...).

Uiteraard heeft verzoeker geen duizenden foto's gemaakt van zijn H.(...), uit schrik gepakt te worden. De weinige foto's waarover verzoeker beschikte zijn verloren gegaan bij zijn vlucht uit Irak.

Verzoeker kan er zich ook niet bij neerleggen dat aan het belangrijkste document dat verzoeker bij brengt slechts zeer beperkte tot geen bewijswaarde wordt gehecht, met name het document opgemaakt op 02.07.2015 door zijn stam waarin bevestigd wordt dat verzoeker wordt verstoten door zijn eigen stam ten gevolge van zijn homoseksualiteit.

Dit document toont reële dreiging ten aanzien van verzoeker en bevestigt de reden van de asielaanvraag vanwege verzoeker en hiermee dient dus zeker en vast rekening te worden gehouden, wat het CGVS niet heeft gedaan! (...)"

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4, §2, a) van de vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat het, gelet op het document van verstoting door zijn eigen stam, voor hem onmogelijk is om beroep te doen op zijn familie of zijn middelen want hij kan gewoonweg niet naar zijn familie terugkeren. Bij zijn terugkeer zal hij hard aangepakt worden door zijn eigen familie en door de familie van H.. Hij zal naar eigen zeggen gemarteld, ontvoerd en zelfs vermoord worden en hij kan nergens in Irak een bestaan uitbouwen zodat interne hervestiging onmogelijk is.

Bijkomend wijst verzoeker erop dat er nog steeds terreuraanslagen gebeuren waarbij vele burgerslachtoffers vallen. Deze aanvallen zijn niet allemaal gedocumenteerd en er is dus nog steeds een enorme dreiging zodat hij wel degelijk een reëel risico op schade loopt bij terugkeer naar Irak, aldus verzoeker, die nog benadrukt dat aan de inwoners onvoldoende bescherming wordt geboden door de overheid en de politie. Daarenboven kan de overheid homoseksuelen geen speciale bescherming bieden, waardoor hij een reëel risico loopt op schade bij terugkeer naar Irak.

2.3.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een bijlage 26, een attest gerechtigde op materiële steun, afgeleverd door het OCMW van Hechtel-Eksel op 14 juli 2016, medische attesten, foto's van verzoeker en een foto van H..

2.3.2. Op 27 september 2016 laat verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met nieuwe elementen geworden. Het betreft de COI Focus "Irak. Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 4 augustus 2016 en de COI Focus "Irak. De bereikbaarheid van de zuidelijke provincies via internationaal luchtverkeer en via intern wegverkeer" van 12 juli 2016.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan zijn homoseksuele geaardheid in het algemeen en aan zijn homoseksuele relatie met H. in het bijzonder zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn bewering dat hij omwille van deze homoseksuele relatie met de dood bedreigd zou worden daar (1) zijn verklaringen moeilijk te rijmen vallen met een werkelijke vaste liefdesrelatie, hij niet eens de volledige naam van zijn partner kent en hij evenmin de namen van zijn ouders kent, (2) hij keer op keer vage en onduidelijke antwoorden gaf op de vraag naar het tot stand komen van zijn relatie, hij niet in staat is om hierover op een spontane, gedetailleerde manier te vertellen en hij er zelfs niet in slaagt het begin van zijn relatie met H. in de tijd te situeren, (3) hij evenmin overtuigende verklaringen kan afleggen over de gezamenlijke interesses en activiteiten met zijn partner en hij enkel een paar activiteiten opsomt die ook tot de vrijetijdsbesteding van de gemiddelde Iraakse burger kunnen behoren, (4) hij ook over gebeurtenissen die hij samen met zijn partner heeft meegemaakt vertelt in vage algemeenheden en hij geen concrete belangrijke momenten in zijn relatie kan aangeven, noch duidelijk kan maken waarom de momenten die hij dan wel aanhaalt zo speciaal zijn voor hem, (5) hij met betrekking tot zijn bewustwording van zijn homoseksualiteit ongeloofwaardige verklaringen aflegt, hij met geen woord rept over de gevoelens die in hem omgingen toen hij ontdekte dat hij een seksuele geaardheid had die in zijn land voor ernstige problemen zou zorgen en hij evenmin kan vertellen hoe hij de overgang heeft beleefd van het besef zich aangetrokken te voelen tot jongens tot het aangaan van een effectieve relatie, (6) zijn verklaringen over zijn geaardheid verder op ernstige wijze in twijfel worden getrokken door de lichtzinnige manier waarop hij met zijn homoseksualiteit omging, (7) het, gezien de situatie van homo's

in Irak en mede gelet op zijn verklaring dat ook zijn familie tegen homo's gekeerd is, ongeloofwaardig is dat hij seks had met H. in zijn huis wanneer ook zijn familie thuis was en hij geen maatregelen nam om te voorkomen dat hij betrappt kon worden, (8) zijn gebrek aan kennis over de wetgeving inzake homoseksualiteit in Irak, nochtans essentieel voor eenieder die zijn homoseksualiteit in Irak beleeft, de geloofwaardigheid van zijn beweerde homoseksuele geaardheid opnieuw in twijfel trekt en (9) hij sinds zijn aankomst in België de situatie van homoseksuelen in Irak niet heeft gevolgd en het weinig aannemelijk is dat iemand met een homoseksuele relatie in een land waar dat onaanvaardbaar is en waar hij vreest vermoord te worden omwille van dit feit, niet gevoeliger zou zijn voor nieuws over mensen in gelijkaardige situaties, (ii) zijn identiteitskaart, rijbewijs, nationaliteitsbewijs en de kopie van zijn paspoort slechts zijn identiteit, herkomst en nationaliteit aantonen, elementen welke niet ter discussie staan, het Belgisch medisch verslag zijn medische toestand omschrijft maar geen verband houdt met zijn redenen om te vluchten en bijgevolg zijn asielaanvraag niet kan ondersteunen en het document dat moet aantonen dat hij verstoten is door zijn stam slechts bewijswaarde heeft indien een plausibel en geloofwaardig relaas wordt ondersteund, hetgeen *in casu* niet het geval is en (iii) uit een grondige analyse van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er actueel voor burgers in Zuid-Irak geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet verzoeker aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.6. Na lezing van het administratief dossier oordeelt de Raad dat verzoeker er geenszins in slaagt een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie aan te tonen. Gelet op verzoekers vage, onduidelijke en weinig doorleefde verklaringen, waaruit nergens enige persoonlijke betrokkenheid of affiniteit blijkt, is de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden homoseksuele geaardheid, noch aan de door hem beweerde relatie met H., noch aan de problemen die hij omwille van deze relatie in Irak zou hebben gekend. Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.6.1. Zo wijst de commissaris-generaal er vooreerst terecht op dat verzoekers verklaringen moeilijk te rijmen vallen met een werkelijke vaste liefdesrelatie daar hij niet eens de volledige naam van zijn partner kent en hij evenmin de namen van diens ouders kent.

Waar verzoeker deze onwetendheden in zijn hoofde tracht te vergoelijken, stellende dat hij fysiek werd aangevallen door de vader van H., dat hij hierbij verschillende keren hard op zijn hoofd werd geraakt, dat hij op 21 december 2015 in het Universitair Ziekenhuis van Luik een operatie aan het hoofd heeft

ondergaan, dat deze operatie eveneens het gevolg is van de slagen toebedeeld door de vader van H. en dat hij ten gevolge van zijn ernstige verwondingen aan geheugenverlies lijdt waardoor hij de volledige naam van H. niet meer weet, noch de namen van de ouders van H., slaagt hij er allerminst in te overtuigen. Verzoeker beperkt zich te dezen immers tot blote beweringen en brengt geen medisch attest bij waaruit zou kunnen blijken dat hij aan geheugenproblemen zou lijden of dat zijn cognitieve en mentale functies dermate ernstig verstoord zouden zijn waardoor hij moeilijkheden zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren of waardoor hij niet in staat zou zijn om de essentie van zijn asielmotieven op een duidelijke en geloofwaardige manier uiteen te zetten. Verzoeker maakte doorheen het gehoor ook op geen enkel ogenblik gewag van geheugenproblemen waarmee hij zou te kampen hebben. Zo verklaarde hij, gevraagd naar de familienaam van zijn partner, slechts “(...) *zijn familienaam ken ik niet. (...) zijn familienaam interesseert mij niet. Vroeger kende ik zijn familienaam, maar nu ben ik hem vergeten.*” (administratief dossier, stuk 5, p. 6), verklaringen waaruit eerder een gebrek aan interesse en niet zozeer een geheugenverlies blijkt. Uit de lezing van het gehoorverslag blijkt bovendien dat verzoeker in staat was om zeer duidelijke, uitvoerige en gedetailleerde verklaringen af te leggen zodat niet kan worden aangenomen dat geheugenproblemen aan de basis zouden liggen van zijn onwetendheid omtrent voor de hand liggende informatie over zijn vermeende partner. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat uit de door verzoeker bijgebrachte medische attesten, waarnaar wordt verwezen ter staving van zijn betoog, blijkt dat hij werd geopereerd aan een goedaardige hersentumor/gezwel. Ook deze attesten maken geen melding van geheugenproblemen doch vermelden als klachten slechts hoofdpijn en dubbel zicht. Niettegenstaande wordt geattesteerd dat een dergelijke tumor/gezwel doorgaans het gevolg is van een lokaal trauma en wordt vastgesteld dat verzoeker een litteken draagt, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat verzoekers medische problemen het gevolg zouden zijn van de slagen op het hoofd die hem door de vader van H. zouden zijn toegebracht. Verzoeker kan dit letsel immers ook in andere dan de door hem geschetste omstandigheden hebben opgelopen zodat de vermeldingen in het medisch attest geenszins vermogen de geloofwaardigheid van zijn relaas aan te tonen.

2.6.2. Dat geen geloof kan worden gehecht aan het bestaan van een homoseksuele relatie met H., wordt bevestigd door de vaststelling dat verzoeker tijdens het gehoor keer op keer vage en onduidelijke antwoorden gaf op de vraag naar het tot stand komen van zijn relatie, hij niet in staat bleek te zijn om hierover op een spontane, gedetailleerde manier te vertellen en hij er zelfs niet in slaagde het begin van zijn relatie met H. in de tijd te situeren. In het verzoekschrift werpt verzoeker op dat H. een soort van buurjongen was en zij gaandeweg een koppel werden, dat het voor hem dan ook zeer moeilijk is om een specifieke datum te geven van het begin van deze relatie en om te vertellen over het tot stand komen van zijn liefdesrelatie en dat zij elkaar eerst hebben leren kennen als vrienden om nadien als een verliefd stel door het leven te gaan, waarmee hij er evenwel niet in slaagt afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen en overwegingen waar in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt als volgt: “(...) *Er werd u ook meermaals gevraagd naar het tot stand komen van uw relatie. Keer op keer gaf u vage en onduidelijke antwoorden. Zo zegt u eerst dat H.(...) eerst bij u kwam en dat u hem uw vogels hebt getoond. Gevraagd om concreet te vertellen hoe jullie elkaar ontmoet hebben, antwoordt u dat hij niet zo ver van u woonde en dat u beetje bij beetje dichterbij hem bent gekomen (CGVS, p. 9). Met betrekking tot het kenbaar maken van de wederzijdse aantrekkingskracht, verklaart u dat u bent begonnen, dat H.(...) bang was maar dat u hem hebt kunnen overtuigen. Er wordt u gevraagd om concreet te vertellen hoe u hem hebt kunnen overtuigen. Uw antwoord is opnieuw vaag en ontwijkend. Zo zegt u dat u veel met hem gesproken hebt, omdat het verboden is en dat u hem hebt kunnen overtuigen (CGVS, p.9). U kan niet op een spontane, gedetailleerde manier vertellen over het ontstaan van uw liefdesrelatie. Hierdoor wordt het bestaan van uw relatie met H.(...) in twijfel getrokken. U slaagt er zelfs niet in het begin van uw relatie met H.(...) in de tijd te situeren. U beweert dat u sinds 2014 een relatie hebt met H.(...). Gevraagd om meer specifiek te zijn, zegt u dat u de exacte datum niet weet. U wordt er specifiek op gewezen dat er geen exacte datum nodig is, maar om ongeveer de periode te situeren. U antwoordt opnieuw 2014, u weet de periode niet (CGVS, p. 7). U kan zelfs bij benadering het begin van uw relatie niet situeren, dit doet vermoeden dat uw relatie met H.(...) nooit bestaan heeft.*”

Dat verzoeker nog steeds te kampen heeft met schroom en hij het moeilijk heeft om vrijelijk over zijn relatie met H. te spreken, kan zijn vage en onduidelijke verklaringen en ontwijkende antwoorden evenmin vergoelijken. De Raad benadrukt in dit verband dat van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormden voor zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige, coherente en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond ervan kan worden nagegaan of er met betrekking tot de asielzoeker aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de

vluchtelingenconventie dan wel tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien impliceert een asielaanvraag op zich al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen in de bescherming die de Belgische autoriteiten verzoeker (kunnen) bieden. De behandeling van een asielaanvraag geschiedt bovendien alle vertrouwen. Een eventuele schroom of wantrouwen ten aanzien van de ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan dan ook geen reden zijn voor het niet afleggen van volwaardige, gedetailleerde en volledige verklaringen. De door verzoeker in voorliggend verzoekschrift voorgehouden schroom blijkt overigens allerm minst uit zijn verklaringen ten overstaan van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar hij blijkbaar geen probleem had om te vertellen over het seksuele aspect van zijn relatie met H., over de seksuele contacten die hij met twee andere mannen zou hebben gehad en over het feit dat hij ook seks had met vrouwelijke prostitués (administratief dossier, stuk 5, p. 9-12, p. 14-15 en p. 23). Dat verzoeker hierover wél vrijelijk kan praten maar schroom zou hebben om te vertellen over het ontstaan van zijn enige vaste liefdesrelatie, kan niet in redelijkheid worden aangenomen. Waar verzoeker ter verschoning van zijn weinig overtuigende verklaringen nog opwerpt dat de vrees om vervolgd te worden omwille van zijn homoseksualiteit nog steeds in zijn hoofd speelt, dient de Raad vast te stellen dat deze stelling wordt ontkracht door volgende van verzoekers verklaringen tijdens het gehoor *“Is er een specifieke reden waarom u België hebt gekozen? Onderweg heb ik gehoord dat in België alles mag (...) U bent gevlucht uit Irak, en u bent dan naar België gekomen. Wat verwacht u van uw leven hier met betrekking tot uw homoseksualiteit? Ik doe alles wat ik wil, ik wil doen alles wat ik wil zonder dat iemand nee tegen mij zegt. Laat de Belgische wetgeving homoseksualiteit toe? Ja, ik had gevraagd. Wanneer hebt u dat gevraagd? Onderweg had ik dat gevraagd, en ook in het centrum, ze hadden mij gezegd daar ben je vrij, je doet wat wil wilt, niemand zegt wat je moet doen, vrijheid en nog eens vrijheid. Welke rechten hebben homo's in België? (...) Ze mogen alles doen, niemand mag aan hen iets zeggen. (...) Kent u ontmoetingsplaatsen voor homo's in België? (...) Hebt u zich in het centrum daar nooit over geïnformeerd? Neen, maar zij hadden mij gezegd, hier als u ziet iemand dan mag je dat gewoon aan hem vragen, dat is gewoon hier.”* (administratief dossier, stuk 5, p. 22-23). Gelet op deze verklaringen kan bezwaarlijk worden aangenomen dat verzoeker sinds zijn aankomst in België nog een vervolgingsvrees omwille van zijn beweerde homoseksuele geaardheid zou koesteren en dat hij om deze reden tijdens het gehoor geremd zou zijn geweest in het afleggen van verklaringen.

2.6.3. Voorts kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden bijgetreden waar in de bestreden beslissing het volgende wordt uiteengezet: *“U kan evenmin overtuigende verklaringen afleggen over de gezamenlijke interesses en activiteiten met uw partner. Op de vraag wat uw gemeenschappelijke interesses zijn, verklaart u “alles”(CGVS, p. 9). Weeral geeft u een nietszeggend antwoord. Opnieuw vertelt u niet op een spontane en gedetailleerde manier over de kenmerken van uw liefdesverhouding. Gevraagd om specifiek te vertellen waarover jullie samen praatten, zegt u gewone gesprekken, jullie rookten waterpijp, en jullie gingen naar uw vogels kijken (CGVS, p. 9). U somt enkel een paar algemene activiteiten op die ook tot de vrijetijdsbesteding van de gemiddelde Iraakse burger kunnen behoren. Uit uw verklaringen kan geenszins afgeleid worden dat jullie een vaste liefdesrelatie hadden.*

Net zo min kan u vertellen over gebeurtenissen die u samen met u partner hebt meegemaakt. Ook over dit onderwerp vertelt u in vage algemeenheden. Er wordt u gevraagd om te vertellen over bijzondere gebeurtenissen in uw relatie. U ontwijkt de vraag en vraagt waarover u moet vertellen. U wordt gevraagd om over een bijzonder gelukkige herinnering in uw relatie te vertellen. U kan enkel meedelen dat u samen een dag met H.(...) hebt doorgebracht. Gevraagd om meer te vertellen over die dag, vertelt u niet meer dan dat niemand thuis was en dat u het gevoel had vrij te zijn. Als u opnieuw de kans krijgt te vertellen over anekdotes in uw relaties, zegt u dat u veel seksuele relaties had voor H.(...), dat u met H.(...) naar uw vogels ging kijken en dan seks had met H.(...) (CGVS, p. 9). U kan geen concrete belangrijke momenten in uw relatie aangeven noch kan u duidelijk maken waarom de momenten die u dan wel aanhaalt zo speciaal zijn voor u.” Met het louter herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal en de stelling dat elke dag met H. een leuke/speciale dag was en elk moment met H. bijzonder was, brengt verzoeker geen valabele argumenten bij die voorgaande vaststellingen en overwegingen in een ander daglicht kunnen plaatsen.

2.6.4. Tevens blijkt uit de lezing van het gehoorverslag dat verzoekers verklaringen omtrent de bewustwording van zijn homoseksuele geaardheid geenszins getuigen van doorleefde ervaringen en persoonlijke betrokkenheid en dienvolgens elke geloofwaardigheid missen. De Raad benadrukt dat van verzoeker mag worden verwacht dat hij kan vertellen hoe hij zijn ontlukende homoseksualiteit beleefde. Dit moet immers een enorme impact op hem gehad hebben. Dit klemt des te meer gelet op de precare

situatie van homoseksuelen in Irak. Van verzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij bij machte is het proces waar hij door gegaan is op een doorleefde en persoonlijke manier te beschrijven. Immers, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, gaat de bewustwording van een homoseksuele geaardheid, zelfs in samenlevingen die tolerant zijn ten opzichte van homoseksualiteit, gepaard met gevoelens van twijfel, onzekerheid en angst. Gevraagd naar zijn gevoelens toen hij besepte dat hij homoseksueel was, verwees verzoeker echter enkel naar het feit dat het verboden is en dat hij naar Europa wilde komen omdat het daar gemakkelijker is om een partner te vinden (administratief dossier, stuk 5, p. 14). Hij repte hierbij met geen woord over de gevoelens die in hem omgingen toen hij besepte dat hij een seksuele geaardheid had die in zijn land voor ernstige problemen zou zorgen. Evenmin kon hij toelichten hoe hij de overgang heeft beleefd, van het besef zich aangetrokken te voelen tot jongens tot het aangaan van een effectieve relatie. Hij kwam in dit verband niet verder dan *"Ik was jong, ik had de andere kant nog niet gevonden. Zoiets is verboden, zelfs de godsdienst verbiedt dat als ze wisten dat wij zoiets deden, dan konden ze ons zelfs vermoorden."* (administratief dossier, stuk 5, p. 15). De Raad benadrukt dat van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel mag worden verwacht dat hij overtuigend is wat betreft zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid, *quod non in casu*. De oppervlakkige manier waarop verzoeker de bewustwording van zijn homoseksualiteit voorstelt doet naar het oordeel van de Raad volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden homoseksuele geaardheid. De argumentatie in het verzoekschrift kan deze appreciatie niet ombuigen.

2.6.5. Daarnaast oordeelt de commissaris-generaal op goede gronden *"De onvoorzichtige manier waarop u uw homoseksualiteit beleefde in Irak ondergraaft andermaal de authenticiteit van uw homoseksuele geaardheid. Zo verklaart u dat u met H.(...) seks had in uw huis wanneer ook uw familie thuis was. Gevraagd welke maatregelen u nam om te voorkomen dat u betrappt kon worden, antwoordt u alleen dat niemand denkt dat zoiets zal gebeuren dus ze gaan niet komen kijken (CGVS, p.23). Dat u op dergelijke onvoorzichtige wijze seks had met uw partner is gezien de situatie van homo's in Irak, ongeloofwaardig. Wanneer u daar op gewezen wordt, kan u niets meer antwoorden dan dat niemand het wist en dat H.(...) ook bang is om erover te vertellen (CGVS, p. 23). U kan niet verhelderen om welke reden u zo onvoorzichtig was. Dat u thuis op zo'n roekeloze manier seks had huis terwijl uw familie ook thuis was, is des te frapperender aangezien u eerder verklaart dat ook uw familie tegen homo's gekeerd is (CGVS, p. 14)."* Met de argumentatie in het verzoekschrift dat hij zich vrij voelde wanneer de mogelijkheid zich voordeed om seksuele betrekkingen met H. te hebben, dat hij dan alle problemen die eventueel kunnen opduiken met betrekking tot zijn homoseksualiteit vergat en dat hij op die momenten te hard van stapel liep en vergat om voorzorgsmaatregelen te nemen, slaagt verzoeker er niet in een valabele verklaring te bieden voor zijn gedrag, dat – zeker in een homofobe samenleving als Irak – bezwaarlijk als voorzichtig en behoedzaam kan worden beschouwd.

2.6.6. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet het minste concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing waar wordt uiteengezet dat (i) zijn gebrek aan kennis over de wetgeving inzake homoseksualiteit in Irak, nochtans essentieel voor eenieder die zijn homoseksualiteit in Irak beleefd, de geloofwaardigheid van zijn beweerde homoseksuele geaardheid opnieuw in twijfel trekt en (ii) hij sinds zijn aankomst in België de situatie van homoseksuelen in Irak niet heeft gevolgd en het weinig aannemelijk is dat iemand met een homoseksuele relatie in een land waar dat onaanvaardbaar is en waar hij vreest vermoord te worden omwille van dit feit, niet gevoeliger zou zijn voor nieuws over mensen in gelijkaardige situaties. Deze motieven, die bijdragen aan de algehele ongeloofwaardigheid van het door verzoeker uiteengezette asielrelaas, blijven derhalve onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.6.7. De door verzoeker bijgebrachte documenten vermogen niet de appreciatie van zijn asielaanvraag in positieve zin om te buigen.

De medische attesten werden reeds besproken onder punt 2.6.1.

Verzoekers identiteitskaart, rijbewijs, nationaliteitsbewijs en kopie van zijn paspoort tonen slechts zijn identiteit, nationaliteit en herkomst aan, gegevens welke niet worden betwist, en zijn verder niet dienend voor de beoordeling van de feiten die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas.

Ook het document dat moet aantonen dat verzoeker werd verstoten door zijn stam is niet van dien aard dat het zijn geloofwaardigheid kan herstellen. De Raad benadrukt in dit verband dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* allerm minst het

geval is gebleken. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. De verklaring van verzoekers stamt kan naar het oordeel van de Raad dan ook niet opwegen tegen de in de bestreden beslissing en hoger aangehaalde sterke en persistente twijfels over de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid en de door hem beweerde vrees voor vervolging.

De persoon op de als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde foto kan om het even wie zijn en toont geen liefdesrelatie met de persoon in kwestie aan.

2.6.8. In acht genomen wat voorafgaat, is de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel dat verzoekers relaas zoals hij het schetst in zijn geheel genomen niet plausibel is. Verzoekers verklaringen laten immers niet toe enig geloof te hechten aan zijn vermeende homoseksuele geaardheid, noch aan zijn beweerde homoseksuele relatie met H.. Dienvolgens kan evenmin geloof worden gehecht aan bewering dat hij omwille van deze homoseksuele relatie met de dood bedreigd zou worden. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebrachte asielaanvraag, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.7. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Voorts blijkt uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak (zie de COI Focus *"Irak. Veiligheidssituatie in Zuid-Irak"* van 24 december 2015, toegevoegd aan het administratief dossier en de op 27 september 2016 overgemaakte COI Focus *"Irak. Veiligheidssituatie in Zuid-Irak"* van 4 augustus 2016) dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. De overwinning van de Iraqi Security Forces en de Popular Mobilization Units (MPU) op IS in Jurf al-Sakhar eind oktober 2014, heeft op middellange termijn bijgedragen tot de afname van het geweld in Noord-Babil. IS is er sindsdien niet meer in geslaagd om in Babil een territorium onder controle te krijgen. Het geweld dat er anno 2015-2016 in de provincie plaatsvindt, is voornamelijk geconcentreerd in het gebied tussen de grens met de provincie Bagdad en de stad Hilla, niet ver van Jurf al-Sakhar. Het aantal burgerslachtoffers in de hele provincie is vanaf begin 2015 duidelijk afgenomen. Deze reductie stabiliseerde in de loop van 2015 en ook begin 2016 bleef het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers beperkt. Deze relatief kalme periode eindigde in maart 2016. De provincie werd dan getroffen door twee zware aanslagen en aantal kleinere incidenten. In de daaropvolgende maanden is het geweld in Babil teruggevallen tot op het niveau dat de periode maart 2016 voorafging. In de overwegend sjiiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidsfunctionarissen geïdoleerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies heel ver onder dat van Centraal-Irak. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen. In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De

veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Op 7 juni 2016 werd er echter voor het eerst sinds oktober 2014 in de stad Kerbala een autobom tot ontploffing gebracht. Aanslagen in de provincie Kerbala blijven evenwel uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig. Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdroef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt. Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nassariyah (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg. In april-mei 2016 vonden er echter twee zware aanslagen plaats, een in de provincie Thi Qar en een in de provincie al-Muthanna.

Niettegenstaande uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat IS door de militaire tegenslagen haar strategie heeft gewijzigd en dat de organisatie weer meer teruggrijpt naar het plegen van spectaculaire aanslagen diep in het territorium van de tegenstander (in dit geval het sjiitische zuiden van Irak) om het Iraakse leger, de politie en de PMU te dwingen een groter deel van de strijdkrachten in te zetten voor de beveiliging van Zuid-Irak, en niettegenstaande hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Zuid-Irak sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen merkt hierbij nog correct op *“Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.”*

Met de argumentatie dat er nog steeds terreuraanslagen gebeuren waarbij vele burgerslachtoffers vallen, dat er dus nog steeds een enorme dreiging is zodat hij wel degelijk een reëel risico op schade loopt bij terugkeer naar Irak en dat aan de inwoners onvoldoende bescherming wordt geboden door de overheid en de politie, brengt verzoeker geen valabele argumenten bij die voorgaande appreciatie kunnen ombuigen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.9. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende

onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS